

Ingekomen Bestuursrecht
Griffie Rechtbank Limburg

11 NOV. 2014

AZ

Rechtbank Limburg

Sector Bestuursrecht

Postbus 950

6040 AZ Roermond

9-11-2014

Geacht College,

Betreft: pro forma beroepschrift omgevingsvergunning

De Stichting Oostflank Sint Pietersberg, hierna ook te noemen SOS, gevestigd te Maastricht, p/a Ursulinenweg 3, 6212 NC Maastricht stelt bij dezen pro forma beroep in tegen het besluit van Burgemeester en wethouders van Maastricht, hierna ook te noemen de gemeente, om een omgevingsvergunning te verlenen ten behoeve van de aanleg van een karrenspoor aan de Schutterijweg 1 te Maastricht (6212 ND, Schutterijweg 1, aanleggen van een karrenspoor, 13-1774WB, 02-10 (WB06)).

Nader aan te voeren gronden van beroep.

1: onlosmakelijke verbondenheid.

In de zienswijze is aangevoerd dat het karrenspoor onderdeel is van een project, dat omschreven zou kunnen worden als de aanleg van een parkachtige tuin met een aan weerszijden met laanbomen beplante oprijlaan, die naar het verharde parkeerterrein bij de woning voert.

Voor de verschillende onderdelen van dit project wordt steeds afzonderlijk een vergunning aangevraagd. De impact die ieder afzonderlijke onderdeel op de landschappelijke kwaliteit van het gebied heeft, is dan minder groot. De afzonderlijke onderdelen vormen tesamen echter een geheel, dat meer is dan de som der delen. Daarom dient de afweging van de vergunbaarheid van het karrenspoor het geheel in ogenschouw te nemen, waarvan dit karrenspoor deel uitmaakt. Zo is het karrenspoor onlosmakelijk verbonden met het verharde parkeerterrein, voor de legalisatie waarvan de gemeenteraad van Maastricht binnenkort een voorstel tot wijziging van het bestemmingsplan zal ontvangen.

Het standpunt van B&W, dat in het onderhavige geval geen sprake is van onlosmakelijkheid wordt door de SOS bestreden. Het karrenspoor, cq. de oprijlaan is wel degelijk onlosmakelijk verbonden met de aanleg van een parkeerterrein, aangezien de voertuigen wanneer zij aan het einde van het karrenspoor, cq. de oprijlaan, gekomen zijn, niet zomaar in lucht kunnen opgaan. Omdat het gebruikte voertuig gestationeerd moet kunnen worden, is de aanleg van een karrenspoor, cq. oprijlaan onlosmakelijk verbonden met de aanleg van een parkeerterrein.

Nu stelt B&W dat de aanleg van een karrenspoor wel onlosmakelijk verbonden is met de aanleg van een uitrit. "Het een kan niet zonder het ander, want dan kan het niet functioneren waarvoor het bedoeld is." Volgens de SOS geldt dit argument evenzeer voor de aanleg van een parkeerplaats. Zonder parkeerplaats is het immers niet mogelijk het voertuig te verlaten om bijvoorbeeld in de woning te vertoeven.

In haar besluit stelt het college van B&W bovendien, dat "de keuze van aanvrager om separaat vergunningen aan te vragen niet onlosmakelijk verbonden is met deze aanvraag." Deze overweging is niet ter zake. Uiteraard heeft een individuele aanvrager altijd een vrije keuze om iets te doen of te laten. En vanzelfsprekend staat die keuzevrijheid los van de inhoud van zijn aanvraag. De SOS heeft echter nooit uitspraken gedaan over de *keuzevrijheid* van de aanvrager, maar heeft op de samenhang tussen de verschillende aanvragen gewezen en heeft betoogd, dat door de door de aanvrager gebruikte en door de gemeente gesanctioneerde "salamitechniek" het totale pakket aan wijzigingen dat in een gebied van landschappelijke waarde plaatsvindt, aan het oog onttrokken wordt. Naar het oordeel van de SOS vereist een goede beoordeling, dat het totale pakket aan wijzigingen in ogenschouw genomen wordt. De thans gevolgde werkwijze belemmert een evenwichtige beoordeling van de aanvraag en de impact daarvan op het natuurschoon ter plaatse.

2: Schade aan te beschermen natuurwaarden.

De SOS heeft aangetoond, dat het Staro rapport onzorgvuldig is, maar heeft inderdaad geen rapport van derden overlegd. Voor een zienswijze wordt zulks gewoonlijk niet verlangd. Het bevreemdt de SOS dat de aanvrager wel in de gelegenheid gesteld is ontbrekende gegevens aan te leveren, terwijl het College van B&W het kennelijk niet nodig geacht heeft de SOS om nadere informatie te vragen. De SOS acht deze gang van zaken onjuist en meent, dat de nadere informatie van derden alsnog in de procedure ingebracht moet kunnen worden.

Op alle door de SOS naar voren gebrachte overwegingen reageert het College van B&W met de stelling, dat het karrespoor "geen significantie invloed heeft op de te beschermen natuurwaarden." Het College ontkent met andere woorden niet, dat het gerealiseerde karrespoor invloed heeft op de te beschermen natuurwaarden, alleen acht zij deze invloed niet zeer ernstig. Naar het oordeel van de SOS is de toverformule 'geen significante invloed' onverenigbaar met het *nee, tenzij* regime, dat voor Natura 2000 gebieden geldt. Volgens dit regime is de aanleg van een karrespoor verboden, tenzij zwaarwegende maatschappelijke belangen daartoe nopen. De mate van invloed doet niet terzake.

3: Status van 'Natuurmonument St. Pietersberg' in verhouding tot 'Natura 2000'.

Het College van B&W stelt dat de regelgeving uit het Beschermd Natuurmonument St. Pietersberg is komen te vervallen als gevolg van de aanwijzing tot Natura 2000 gebied. De SOS heeft daarentegen betoogd dat regelgeving van Natuurmonument St. Pietersberg van kracht blijft, voorzover de daarin opgenomen doelstellingen ten aanzien van het behoud, herstel en de ontwikkeling van het natuurschoon niet door Natura 2000 gedekt zijn. Dit standpunt werd onderbouwd met het volgende citaat: "Indien de doelstellingen geen Natura 2000-waarden betreffen, houden deze doelstellingen, zoals de bescherming van het natuurschoon, hun zelfstandige betekenis." Bepalingen uit de aanwijzingen tot beschermd natuurmonument over natuurschoon, rust, stilte en over de

natuurwetenschappelijke betekenis van het beschermde natuurmonument blijven dus gewoon van kracht.

De SOS verzet zich tegen de weergave van het College van B&W, als zou de regelgeving uit Natuurmonument St. Pietersberg vervallen zijn. De SOS verbindt hieraan de gevolgtrekking, dat de aanvraag niet in het juiste kader beoordeeld is.

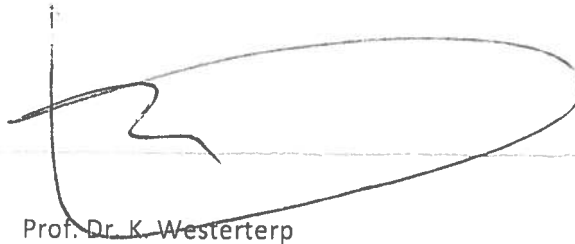
.....

Op bovenstaande, nader aan te voeren gronden stelt de SOS beroep in tegen het besluit van Burgemeester en wethouders van Maastricht om een omgevingsvergunning te verlenen ten behoeve van de aanleg van een karrespoor (13-1774WB). Voor zover aan het indienen van de gronden een termijn is verbonden, verzoek ik u vriendelijk om mij van deze termijn in kennis te stellen.

Hoogachtend,

Mevr. I. Ceha

Prof. Dr. K. Westerterp